

Súd: Krajský súd Trnava
Spisová značka: 5To/23/2018
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2517010069
Dátum vydania rozhodnutia: 26. 04. 2018
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Martin Žovinec
ECLI: ECLI:SK:KSTT:2018:2517010069.2

Uznesenie

Krajský súd v Trnave, v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Martina Žovinca a sudcov JUDr. Vladimíra Tencera a Mgr. Kristíny Ferencziovej, v trestnej veci obžalovaného E. J., pre pokračovací zločin krádeže podľa § 212 odsek 1, odsek 3 písmeno b), odsek 4 písmeno b) Trestného zákona s poukazom na § 138 písmeno e) Trestného zákona v jednočinnom súbehu s pokračovacím prečinom poškodzovania cudzej veci podľa § 245 odsek 1 Trestného zákona, o odvolaní obžalovaného proti rozsudku Okresného súdu Piešťany zo dňa 14.06.2017, č. k. 16T/36/2017-485, na verejnom zasadnutí dňa 26.04.2018, takto

rozhodol:

Podľa § 319 Tr. por. sa odvolanie obžalovaného E. J., nar. XX.X.XXXX, z a m i e t a.

odôvodnenie:

Okresný súd Piešťany rozsudkom zo dňa 14.6.2017, č. k. 16T/36/2017-485 rozhodol takto:

Podľa § 41 odsek 3 Trestného zákona zrušuje sa

- celý výrok o vine rozsudku Okresného súdu Galanta sp. zn. 2T/48/2017 zo 7. júna 2017, právoplatný a vykonateľný 7. júna 2017, celý výrok o treste, ako aj ďalšie výroky, ktoré majú v uvedenom výroku o vine svoj podklad a

- celý výrok o vine rozsudku Okresného súdu Galanta sp. zn. 9T/25/2017 z 5. apríla 2017, právoplatný a vykonateľný 5. apríla 2017, celý výrok o treste, ako aj ďalšie výroky, ktoré majú v uvedenom výroku o vine svoj podklad.

Obžalovaní U. H., nar. XX.XX.XXXX v D. a E. J., nar. XX.XX.XXXX v D. sa uznávajú za vinných, že obžalovaný E. J.

v bode 1/ dňa 08.10.2016 v čase približne o 02.30 hod. v Sládkovičove na ulici Cukrovarskej č. 225 preliezol oplotenie spoločnosti FKZ STROJ, s.r.o., dostal sa na dvor predmetnej spoločnosti, kde rozbil okno na výrobnjej hale, cez ktoré vnikol následne do haly, odkiaľ odcudzil Aku skrutkovač značky Bosch v kufri, čím spoločnosti FKZ STROJ, s.r.o. so sídlom Sládkovičovo, Cukrovarská č. 225, spôsobil škodu podľa odborného vyjadrenia vo výške 110,- Eur,

v bode 2/ dňa 13.10.2016 v čase približne o 00.30 hod. v Sládkovičove na ulici Cukrovarskej č. 225, preliezol cez oplotenie spoločnosti FKZ STROJ, s.r.o. a dostal sa na dvor predmetnej spoločnosti, kde v čase približne o 01.37 hod. rozbil jedno zo zadných okien na budove spoločnosti, cez ktorý otvor sa dostal do budovy spoločnosti, odkiaľ odcudzil 24 kusov vidlicovo prstencových kľúčov rôznej veľkosti, 4 kusy vidlicových kľúčov rôznej veľkosti, 3 kusy skrutkovačov, 3 kusy vrtákov rôznej veľkosti a 2 kusy pilníkov na kov, čím spoločnosti FKZ STROJ, s.r.o., so sídlom Sládkovičovo, Cukrovarská č. 225, spôsobil škodu podľa odborného vyjadrenia vo výške 69,- Eur,

obžalovaní E. J. a U. H. v bode 3/ po predchádzajúcej vzájomnej dohode v presne nezistenom čase od 00:30 hodiny najneskôr do 00:40 hodiny dňa 07.12.2016 v obci Drahovce, na ulici Hlavná 368 v predajni COOP Jednota s použitím prineseného páčidla spoločným konaním vypáčili v oblasti zámku vchodové dvere a rozbili sklenenú výplň druhých dverí vedúcich do obchodu s potravinami, kadiaľ obvinený E. J. následne vnikol dnu, kde vypáčil stojan na cigarety umiestnený nad dvoma pokladňami, z ktorého odcudzil najmenej 228 ks krabičiek cigariet rôznych značiek v celkovej hodnote 752,70 Eur, zatiaľ obvinený U. H. dával

pozor pred predajňou, po čom z miesta činu ušli na motorovom vozidle zn. Volkswagen Passat, EČV: GA 563EL, striebornej farby, čím spoločnosti COOP Jednota Trnava, spotrebné družstvo, so sídlom Trojičné námestie 5915/9, Trnava, IČO: 00168921, spôsobili škodu krádežou vo výške 752,70 Eur a škodu poškodením dverí a stojana na cigarety vo výške 274,- Eur,

v bode 4/ po predchádzajúcej vzájomnej dohode od 00:15 hodiny do 00:24 hodiny dňa 07.12.2016 spoločným konaním, vylomením zámku, prekonalí riadne uzamknuté vchodové dvere do predajne COOP Jednota v obci Bučany číslo 153, následne prešli k ďalším dverám oddeľujúcim chodbu od predajne, na týchto dverách vylomili zámok, ďalej pravdepodobne jeden z páchatelov vošiel do predajne, z ktorej odcudzil najmenej 124 ks krabičiek cigariet rôznych značiek v hodnote 388,- Eur, zatiaľ čo druhý obvinený dával pozor pred predajňou, po čom z miesta činu spoločne ušli na motorovom vozidle zn. Volkswagen Passat, EČV: GA 563EL, striebornej farby, čím spôsobili obchodnej spoločnosti COOP Jednota Trnava, spotrebné družstvo, so sídlom Trojičné námestie 5915/9, Trnava, IČO: 00168921, škodu vo výške najmenej 388,70 Eur,

príčom skutkov pod bodmi 1/ až 4/ sa obžalovaný E. J. dopustil, hoci bol trestným rozkazom Okresného súdu v Galante sp. zn. 1T 55/15 zo dňa 16.04.2015, právoplatným dňa 12.05.2015, odsúdený za spáchanie prečinu krádeže podľa § 212 odsek 2 písmeno a), odsek 3 písmeno b) Trestného zákona, teda

obžalovaný U. H. v bodoch 3/ a 4/

spoločným konaním si prisvojil cudziu vec tým, že sa jej zmocnil a spôsobil tak malú škodu, a čin spáchal závažnejším spôsobom konania - vlámaním, poškodil cudziu vec a spôsobil tak na cudzom majetku malú škodu,

obžalovaný E. J. v bodoch 1/ až 4/ prisvojil si cudziu vec tým, že sa jej zmocnil a spôsobil tak malú škodu, hoci bol za taký čin v predchádzajúcich dvadsiatich štyroch mesiacoch odsúdený a čin spáchal závažnejším spôsobom konania - vlámaním, v bodoch 3/ a 4/ spoločným konaním, poškodil cudziu vec a spôsobil tak na cudzom majetku malú škodu,

čím spáchali

obžalovaný U. H. v bodoch 3/ a 4/ pokračovací zločin krádeže podľa § 212 odsek 1, odsek 4 písmeno b/ Trestného zákona s poukazom na § 138 písmeno e/ Trestného zákona v jednočinnom súbehu s pokračovacím prečinom poškodzovania cudzej veci podľa § 245 odsek 1 Trestného zákona formou spolupáchatelstva podľa § 20 Trestného zákona a

obžalovaný E. J. v bodoch 1/ až 4/ pokračovací zločin krádeže podľa § 212 odsek 1, odsek 3 písmeno b), odsek 4 písmeno b/ Trestného zákona s poukazom na § 138 písmeno e/ Trestného zákona v jednočinnom súbehu s pokračovacím prečinom poškodzovania cudzej veci podľa § 245 odsek 1 Trestného zákona, v bodoch 3/ a 4/ formou spolupáchatelstva podľa § 20 Trestného zákona.

Za to boli odsúdení:

Obžalovaný U. H. podľa § 212 odsek 4 Trestného zákona, za použitia § 36 písmeno l), písmeno n), § 37 písmeno m), § 38 odsek 2, odsek 3, § 41 odsek 2, § 42 odsek 1 Trestného zákona, na súhrnný trest odňatia slobody vo výmere 4 (štyri) roky a 6 (šesť) mesiacov nepodmienečne. Podľa § 48 odsek 2 písmeno b) Trestného zákona sa na výkon trestu odňatia slobody zaraďuje do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia. Podľa § 42 odsek 2 Trestného zákona zrušuje sa výrok o treste trestného rozkazu Okresného súdu Galanta z(o) 5. októbra 2016, sp. zn. 1T/164/2016, právoplatný a vykonateľný 21. apríla 2017, ako aj všetky ďalšie rozhodnutia na tento výrok obsahovo nadväzujúce, ak vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo zrušením, stratili podklad. Podľa § 60 odsek 1 písmeno a/ Trestného zákona sa mu ukladá trest prepadnutia veci, a to 1 ks obojstranné páčidlo s vyťahovačom klincov, veľkosti 510 mm. Podľa § 60 odsek 1 písmeno b/ Trestného zákona sa mu ukladá trest prepadnutia veci, a to 1 ks plochý skrutkovač 8 x 200 mm neznámej značky s rukoväťou čierno-žltej farby, 1 ks plochý skrutkovač zn. Narex veľkosti 10 x 180 mm s čiernou rukoväťou, 1 ks plochý skrutkovač neznámej značky veľkosti 10 x 160 mm s fialovou rukoväťou, 1 ks štípacie kliešte stranové zn. LUX, veľkosti 200 mm, 1 ks pákové kliešte na svorníky zn. LUX, veľkosti 450 mm, 1 ks predstaviteľné kliešte (blicky) zn. MEISTER, veľkosti 250 mm, 1 ks predstaviteľné kliešte (blicky) zn. WIHA, veľkosti 300 mm, 1 ks samosvorné kliešte zn. LUX, veľkosti 230 mm, 1 ks obojstranné ploché páčidlo s vyťahovačom klincov, celkovej veľkosti 510 mm a 1 ks špeciálny prípravok podomácky vyhotovený z maliarskeho valčekového držiaka veľkosti 495 mm. Podľa § 60 odsek 6 Trestného zákona sa vlastníkom prepadnutých vecí stáva Slovenská republika.

Obžalovaný E. J. podľa § 212 odsek 4 Trestného zákona, za použitia § 36 písmeno k), písmeno l), písmeno n), § 37 písmeno h), písmeno m), § 38 odsek 2, odsek 3, § 41 odsek 1, odsek 3, § 49 odsek 2 Trestného zákona, na spoločný a úhrnný trest odňatia slobody vo výmere 3 (tri) roky a 8 (osem) mesiacov nepodmienečne. Podľa § 48 odsek 2 písmeno b) Trestného zákona sa na výkon trestu odňatia slobody

zaraduje do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia. Podľa § 287 odsek 1 Trestného poriadku sa obžalovaní E. J. a U. H. zaväzujú spoločne a nerozdielne nahradiť poškodenej spoločnosti COOP Jednota Trnava, spotrebné družstvo, so sídlom Trojičné námestie 5915/9, Trnava, IČO: 00 168 921, škodu vo výške 313,54 Eur.

Proti tomuto rozsudku podali v zákonnej lehote, bezprostredne po jeho vyhlásení, odvolanie obaja obžalovaní a to proti výrokom o treste. V spoločnom odvolacom konaní vedenom na tunajšom súde pod sp. zn. 5To/72/2017, rozhodol súd o vylúčení veci obžalovaného E. J. na samostatné konanie, ktoré bolo vedené pod sp. zn. 5To/23/2018. Odvolacie konanie vedené proti obžalovanému U. H. bolo skončené uznesením zo dňa 1.3.2018, č. k. 5To/72/2017-638. Predmetom rozhodovania v konaní vedenom pod sp. zn. 5To/23/2018 zostalo tak iba odvolanie obžalovaného E. J. proti vyššie citovanému rozsudku Okresného súdu Piešťany.

Odvolanie obžalovaného E. J. odôvodnil v písomnom podaní zo dňa 27. 6. 2017 jeho obhajca, ktorý uviedol, že podľa názoru obžalovaného mu súd vymeral vysoký trest, taktiež ho zaradil do ústavu na výkon trestu odňatia slobody so stredným stupňom stráženia, s ktorým nesúhlasí. Poukázal na to, že obžalovaný bol odsúdený za 2 čiastkové útoky pokračovacieho prečinu, uvedeného v bodoch 1 a 2 rozsudku, za ktoré mu bol pôvodne uložený trest odňatia slobody na 8 mesiacov so zaradením na výkon trestu do ústavu s minimálnym stupňom stráženia. Tento rozsudok bol v časti výroku o treste napadnutým rozsudkom zrušený. O týchto čiastkových útokoch bolo vykonané vyšetrovanie na Okresnom riaditeľstve policajného zboru Galanta, o každom jednom čiastkovom útoku osobitným konaním. O čiastkovom útoku pod bodom 3 bolo vykonané vyšetrovanie na Okresnom riaditeľstve policajného zboru Piešťany a pod bodom 4 najprv na Okresnom riaditeľstve policajného zboru Trnava a následne boli čiastkové útoky pod bodmi 3 a 4 spojené na spoločné konanie a bolo vykonané vyšetrovanie na Okresnom riaditeľstve policajného zboru Piešťany. Obžalovaný v rámci prípravného konania spolupracoval s vyšetrovacími orgánmi, prejavil účinnú ľútosť a nakoniec ohľadne dvoch čiastkových útokov pokračovacieho trestného činu dosiahol schválenie dohody o vine a treste. Vzhľadom na uvedené obžalovaný očakával, že dostane šancu na totožný postup pred prokurátorom a súdom aj ohľadne bodu 3 a 4 napadnutého rozsudku. V priebehu trestného stíhania sa aj k týmto čiastkovým útokom priznal, nahradil spôsobenú škodu podľa svojich možností a spolupracoval v priebehu trestného konania s vyšetrovateľom policajného zboru. Obžalovaný kalkuloval a žil v presvedčení, že dostane šancu v konaní o dohode o vine a treste, v ktorom očakával možnosť mimoriadneho zvýšenia trestu odňatia slobody pod dolnú hranicu zákonom stanovenej trestnej sadzby až o jednu tretinu. Prokurátor však takéto konanie o dohode o vine a treste odmietol a rovnako aj súd po doručení obžaloby zamietol návrh na vrátenie veci prokurátorovi na konanie o dohode o vine a treste. Obžalovaný urobil pred súdom vyhlásenie o vine s očakávaním, že táto skutočnosť bude zohľadnená pri ukladaní trestu. Nestalo sa tak, obžalovanému bol uložený trest, ktorý neprímerané prísny, keď súd rozhodoval o čiastkových útokoch pokračovacieho zločinu. Obžalovaný bol v minulosti odsúdený, bol aj vo výkone trestu odňatia slobody na dobu 6 dní. Síce sa jedná o výkon trestu, ale vzhľadom na dobu jeho trvania mal súd prihliadať na túto okolnosť a mal ho na výkon trestu zaradiť do ústavu s minimálnym stupňom stráženia. Obžalovaný si v plnej miere uvedomuje, čo to znamená výkon trestu odňatia slobody a v súčasnosti si uvedomuje dôsledky svojho protiprávneho konania a začína si vážiť a uvedomovať hodnotu osobnej slobody. Obžalovaných nemá najmenšiu pochybnosť o správnosti jeho viny, ale nemôže súhlasiť s výškou trestu, ktorý je neprímeraný. Očakával, že súd vezme do úvahy jeho postoj počas trestného stíhania a preto nežiadal v priebehu väzobného stíhania o prepustenie z väzby. Dúfal, že jeho postoj bude zohľadnený v konečnej fáze. Prevažovali u neho poľahčujúce okolnosti, je možné vziať do úvahy, že napomáhal pri objasnení veci, spolupracoval pri vyšetrovaní, v priebehu konania nahradil spôsobenú škodu a prejavil úprimnú ľútosť. Vzhľadom na uvedené mohol súd podľa § 39 ods. 1 Trestného zákona mimoriadne znížiť trest pod dolnou hranicou trestu ustanoveného zákonom. Obhajca poukázal na to, že obžalovaný je mladý človek, svojím postojom v priebehu konania výrazne preukázal, že sa zo svojich chýb poučí a po vykonaní spravodlivého aj kratšie trvajúceho trestu sa viac trestnej činnosti nedopustí. Jeho zaradenie na výkon trestu do ústavu so stredným stupňom stráženia sa javí taktiež ako prehnané, s poukazom na jeho šesťdňový výkon trestu odňatia slobody. Na jeho nápravu postačuje zaradenie na výkon trestu do ústavu s minimálnym stupňom stráženia. Obhajca obžalovaného žiada odvolací súd, aby rozsudok súdu prvého stupňa vo výroku o treste zrušil podľa § 321 ods. 1 písm. e) Trestného poriadku.

Sám obžalovaný podal na okresný súd písomné odôvodnenie svojho odvolania, v ktorom uviedol, že vymeraný trest považuje za prísny a nezohľadňuje základné zásady ukladania trestov. V ďalšom rozsiahlym spôsobom uviedol teoretické aj praktické úvahy vo vzťahu k spôsobu ukladania trestov, a jeho účelu. Podľa názoru obžalovaného okresný súd nezohľadnil zásady a teórie trestania a tiež neboli riadne

zohľadnené poľahčujúce okolnosti, ale tiež nebola zohľadnená výška spôsobenej škody ako následok trestného činu. Podľa jeho názoru spôsobená škoda vo výške cca 1300 euro neodzrkadľuje výšku trestu za tieto trestné činy a preto si myslí, že bol neprímeraný potrestaný, a teda nespravodlivo. Podľa jeho názoru by mu súd mohol uložiť trest na samej dolnej hranici trestnej sadzby, ak nie aj trest pod zákonom stanovenú trestnú sadzbu za použitia inštitútu mimoriadneho zvýšenia trestu podľa § 39 ods. 1, ods. 2 Trestného zákona. Navrhuje, aby tunajší súd napadnutý rozsudok zrušil a sám vo veci rozhodol a to tak, že mu uloží miernejší trest a tým aj spravodlivej šíri.

Prokurátor odvolanie v zákonnej lehote nepodal.

Verejnú zasadnutie tunajšieho súdu, nariadené na rozhodnutie o odvolaní obžalovaného, súd vykonal v neprítomnosti obžalovaného, ktorý písomne požiadal o jeho vykonanie v neprítomnosti. Obhajca obžalovaného zotrval na návrhu, ktorým sa domáhal zrušenia napadnutého výroku o treste a rozhodnutia o uložení primerane zníženého trestu odňatia slobody. Prokurátor navrhol odvolanie obžalovaného ako nedôvodné zamietnuť.

Podľa § 315 Trestného poriadku o odvolaní proti rozsudku okresného súdu rozhoduje krajský súd. O odvolaní proti rozsudku Špecializovaného trestného súdu rozhoduje najvyšší súd.

Podľa § 316 ods. 1, ods. 3 Trestného poriadku:

1) Odvolací súd zamietne odvolanie, ak bolo podané oneskorene, osobou neoprávnenou alebo osobou, ktorá sa odvolania výslovne vzdala alebo znovu podala odvolanie, ktoré v tej istej veci už predtým výslovne vzala späť alebo bolo podané proti výroku, proti ktorému nie je prípustné.

3) Odvolací súd zruší napadnutý rozsudok a vec vráti súdu prvého stupňa, aby ju v potrebnom rozsahu znovu prejednal a rozhodol, ak zistí, že

a) súd rozhodol v nezákonnom zložení,

b) obžalovaný nemal obhajcu, hoci išlo o prípad povinnej obhajoby, alebo

c) hlavné pojednávanie bolo vykonané v neprítomnosti obžalovaného, hoci na to neboli splnené zákonné podmienky.

Podľa § 317, ods. 1 Trestného poriadku ak nezamietne odvolací súd odvolanie podľa § 316 ods. 1 alebo nezruší rozsudok podľa § 316 ods. 3, preskúma zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku, proti ktorým odvolateľ podal odvolanie, ako aj správnosť postupu konania, ktoré im predchádzalo. Na chyby, ktoré neboli odvolaním vytýkané, prihliadne len vtedy, ak by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods. 1.

Podľa § 319 Trestného poriadku odvolací súd odvolanie zamietne, ak zistí, že nie je dôvodné.

Krajský súd v Trnave na základe podaného odvolania preskúmal napadnutý rozsudok, ako i podaný opravný prostriedok a zistil, že odvolanie obžalovaného bolo podané včas a proti výrokom, proti ktorým je tento opravný prostriedok prípustný. Nezistil pritom dôvody na zrušenie napadnutého rozsudku z dôvodov podľa § 316 ods. 1, ods. 3 Trestného poriadku, preto napadnutý výrok preskúmal v zmysle § 317 ods. 1 Trestného poriadku a dospel k týmto zisteniam a záverom.

Odvolacie námietky obžalovaného smerovali proti výške uloženého trestu, ktorý považuje za neprímeraný a dožaduje sa uloženia trestu v nižšej výmere. Rovnako sa dožuje aj zmeny rozhodnutia s spôsobe výkonu trestu odňatia slobody, ktorý by bol preň priaznivejší a to zaradením do ústavu s minimálnym stupňom stráženia.

K výroku o treste okresný súd v odôvodnení napadnutého rozsudku (skrátene a modifikovane) uviedol, že zistil poľahčujúcu okolnosť, že sa k spáchaniu trestných činov priznal a ich spáchanie úprimne oľutoval a že napomáhal pri objasňovaní trestnej činnosti orgánom činným v trestnom konaní, nielen v konaní pred súdom realizovaným vyhlásením o vine. Rovnako mu priznal ako poľahčujúcu okolnosť, že dobrovoľne nahradil u jedného poškodeného celú škodu a u ďalšej poškodenej spoločnosti časť spôsobenej škody. Ako priťažujúcu okolnosť súd vyhodnotil, že obžalovaný už bol odsúdený a že spáchal viac trestných činov. V konečnom súčte tak prevažoval pomer poľahčujúcich okolností nad priťažujúcimi, čo v súlade s ust. § 38 odsek 3 Trestného zákona viedlo k modifikácii základnej sadzby 3 až 10 rokov trestu odňatia slobody za súdený trestný čin a to znížením hornej hranice o jednu tretinu. Súd tak u obžalovaného J. ukladal trest odňatia slobody v rozpätí 3 roky až 7 rokov a 8 mesiacov.

Pri určení druhu trestu bolo potrebné prihliadnuť na ust. § 34 odsek 6 veta druhá Trestného zákona, podľa ktorého za trestný čin, ktorého horná hranica trestnej sadzby trestu odňatia slobody ustanovená v osobitnej časti zákona prevyšuje päť rokov, musí súd uložiť trest odňatia slobody. Potreba ukladania nepodmienečného trestu odňatia slobody u obžalovaného vyplynula zo skutočnosti, že spáchal úmyselný trestný čin v skúšobnej dobe predchádzajúceho podmienečného odsúdenia.

Pri určení konkrétnej výmery trestu u obžalovaného súd poukazuje najmä na jeho väčší podiel pri spoločnom páchaní trestnej činnosti, keď práve obžalovaný J. bol ako spolupáchateľ aktívnejší a iniciatívnejší. Pri zohľadnení skutočnosti, že obžalovaný nahradil spôsobenú škodu, respektíve jej časť,

dospel okresný súd k záveru o potrebe uložiť trest odňatia slobody vo výmere 3 roky 8 mesiacov, teda ešte stále blízko dolnej hranice trestnej sadzby. Prvostupňový súd sa vysporiadal aj s úvahou obžalovaného, ktorú predniesol v prvostupňovom konaní a ktorá sa týkala ukladania trestu na samej dolnej hranici trestnej sadzby, respektíve pod dolnú hranicu trestnej sadzby, pri použití ustanovenia § 39 ods. 1 Trestného zákona. Uloženie trestu vo výške presahujúcej minimálny trest odňatia slobody, prvostupňový súd odôvodnil predchádzajúcimi odsúdeniami obžalovaného, ktoré na neho evidentne nemali takých účinkov, aby mu zabránili dopúšťať sa opakovane trestnej činnosti a to aj v skúšobnej dobe podmieneného odsúdenia. O jeho sklonoch porušovať právne predpisy svedčí aj množstvo evidovaných priestupkov. V ďalšej časti odôvodnenia napadnutého rozsudku podrobnejším spôsobom rozviedol úvahu, na základe, ktorej dospel k záveru, že v prípade obžalovaného neexistujú žiadne okolnosti prípadu, ktoré by odôvodňovali aplikáciu ustanovenia § 39 ods. 1 Trestného zákona. Aplikáciu tohto inštitútu neodôvodňujú ani pomery obžalovaného.

Po preskúmaní trestného spisu dospel odvolací súd k záveru, že vo vzťahu k uloženiu trestu prvostupňový súd vykonal dokazovanie v potrebnom rozsahu, jeho skutkové zistenia sú správne a z týchto urobil aj správny záver. Druh uloženého trestu (t. j. trest odňatia slobody, trest nepodmienečný) je v súlade s citovanými ustanoveniami Trestného zákona a tento nenapáda obžalovaný svojím odvolaním. Spornou otázkou tak zostala výška uloženého trestu.

Obžalovaný sa dožaduje jeho zníženia, resp. mimoriadneho zníženia pri použití ustanovenia § 39 Trestného zákona, pričom však na takýto postup sám neuvádza žiadne relevantné dôvody. Jeho úvahy sú vo všeobecnej rovine a apelujú, aby nebol uložený neprimerane prísny trest, ktorý by sa minul svojim účinkom. Všetky dôvody pre uloženie minimálneho trestu alebo trestu mimoriadne zníženého pod dolnú hranicu trestnej sadzby, nie sú podľa názoru odvolacieho súdu výnimočné a v dostatočnom rozsahu boli zohľadnené ako poľahčujúce okolnosti pri výmere trestu.

Podľa názoru odvolacieho súdu, nie je výška uloženého trestu odňatia slobody neprimeraná a zbytočne prísna. Poukazuje pritom na to, čo už v odôvodnení napadnutého rozsudku uviedol okresný súd, teda že obžalovaný bol opakovane súdne trestaný a trestnú činnosť spáchal v skúšobnej dobe podmieneného odsúdenia. Je teda zrejme, že v jeho osobe ide o kriminálne narušeného páchatela, ktorý sa sústavne dopúšťa páchania úmyselnej trestnej činnosti. Práve z tohto dôvodu je potrebné uložiť mu za aktuálne súdenú, viacnásobnú trestnú činnosť, trest odňatia slobody vo výške tak ako ju uložil okresný súd. Takto uložený trest v sebe zahŕňa aj požiadavku individualizácie trestu, keďže ide o opakované trestanie za rovnaký druh trestnej činnosti, preto je logické a zákonné ak ďalší trest pre obžalovaného je vyšší ako tie predchádzajúce (ktoré sa zjavne minuli svojim výchovným účinkom vo vzťahu k obžalovanému ako páchatelovi trestnej činnosti). Z tohto dôvodu neexistujú v danom prípade žiadne okolnosti, ktoré by podmieňovali mimoriadne zníženie výšky trestu odňatia slobody podľa § 39 Trestného zákona a takouto okolnosťou nie je ani vyhlásenie obžalovaného o vine podľa § 257 ods. 1 písm. b) Trestného poriadku. V ostatnom odvolací súd poukazuje na odôvodnenie napadnutého rozsudku, bez potreby jeho opakovania. Skutočnosť, že obžalovaný očakával zo strany prokurátora alebo súdu postup, ktorý by mu umožňoval uzavrieť dohodu o vine alebo treste nemôže byť relevantným dôvodom na zvýšenie uloženého trestu odňatia slobody. Formulácia myšlienkových postupov obžalovaného vo vzťahu k jeho trestnému stíhaniu skôr evokuje úvahu po tom, že obžalovaný nemyslel svoje priznanie a oľutovanie tak vážne ako to deklaruje, ale bola to z jeho strany viac špekulácia o tom, ako dosiahnuť pre seba čo najmiernejší trest. Odvolací súd však túto svoju úvahu nijakým spôsobom nepremietol do rozhodnutia v odvolacom konaní, považuje však za potrebné ju uviesť v súvislosti s reakciou na odvolacie námietky obžalovaného. Uloženie trestu odňatia slobody pri samej spodnej hranici trestnej sadzby prvostupňovým súdom, považuje tunajší súd za rozhodnutie, ktoré je voči obžalovanému veľmi zhovievavé. Nakoľko však odvolanie voči výroku o treste bolo podané len zo strany obžalovaného, neprichádzala do úvahy akákoľvek zmena napadnutého výroku v jeho neprospech.

Pokiaľ ide o rozhodnutie o spôsobe výkonu uloženého trestu odňatia slobody, zaradením obžalovaného do ústavu so stredným stupňom stráženia, toto rozhodnutie považuje odvolací súd rovnako za správne a zákonné. Napadnutý výrok vychádza zo správnej aplikácie v ustanovenia § 48 ods. 2 písm. b) Trestného zákona. Vyššie uvedená recidíva trestnej činnosti obžalovaného, spoločne s jeho predchádzajúcim výkonom trestu odňatia slobody, aj keď vo veľmi krátkom trvaní, navodzujú potrebu zaradiť obžalovaného na výkon trestu do ústavu so stredným stupňom stráženia. V súvislosti s ustanovením § 48 ods. 4 Trestného zákona, ktorý pripúšťa možnosť, aby súd zaradil páchatela aj do ústavu na výkon trestu odňatia slobody iného stupňa stráženia, než je uvedený v ustanovení § 48 ods. 2 písm. b) Trestného zákona, odvolací súd uvádza, že práve miera narušenia páchatela - recidivistu, vyžaduje potrebu jeho zariadenia na výkon trestu do ústavu s prísnejším stupňom stráženia ako minimálnym.

Na základe vyššie uvedených zistení a záverov, dospel odvolací súd k rozhodnutiu, že napadnutý rozsudok je správny a zákonný, odvolanie obžalovaného je nedôvodné a preto ho zamietol v zmysle § 319 Trestného poriadku.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný riadny opravný prostriedok.